

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200030
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8319200030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobkyne: N. C., U.. X.X.XXXX, R. C. XX, XXX XX T., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 624,26 eur, o odvolaniach sporových strán proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 15Csp/4/2019-76 zo dňa 4.4.2019, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 300,- eur.

Mení rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalobu v časti o 324,26 eur zamietol. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa podanou žalobou žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 624,26 eur ako primerané finančné zadostučinenie, ktorú odôvodnila tým, že v konaní pod sp. zn. 7Csp/50/2016 bola žalobkyňa ako žalovaná úspešná v postavení spotrebiteľa o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudkom súdu zo dňa 27.3.2017 č. k. 7Csp/50/2016-64 bolo rozhodnuté o zdržaní sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014 k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy. V konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/50/2016 žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ, keďže v tomto konaní bol žalovaný povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014. Žalobkyni vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Žalobkyňa, na základe Dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore s Občianskym zákonníkom, podala na súd žalobu o zdržanie sa výkonu zrážok zo mzdy. Žalovaný nebol povinný uhradiť nič, keďže išlo len o zdržanie. Žalobkyňa musela byť vystavená súdному konaniu, v ktorom bránila svoje spotrebiteľské práva, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúci priznanie finančného zadostučinenia. Súd považoval právny základ nároku na finančné zadostučinenie sčasti za dôvodný a za primerané finančné zadostučinenie považoval sumu 300,- eur.

Poskytnutie zadosťučinenia má mať odstrašujúci a preventívny účinok. Súd považoval sumu 300,- eur za primeranú a mal za to, že je dostatočnou satisfakciou pre žalobkyňu s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. V danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na rozhodovaciu prax súd priznal žalobkyňi sumu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Keďže v konečnom dôsledku boli strany sporu približne rovnako úspešné aj neúspešné, preto im nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti vrátane výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobu zamietol a priznal mu náhradu 100 % trov právneho zastúpenia pred súdom prvej inštancie, vrátane trov odvolacieho konania.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

6. Namietal, že rozsudok sa žiadnym spôsobom nevyporiadal so zákonnými požiadavkami, ktoré sú vyžadované v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pre vznik a priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a ani s procesnou obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nárok na finančné zadosťučinenie môže vzniknúť len v prípade, ak dôjde k rozhodnutiu o porušení ustanovenia určeného na ochranu spotrebiteľa právoplatným súdnym rozhodnutím. Zákon vyžaduje porušenie špecifického práva, a teda nepriznáva nárok na finančné zadosťučinenie vtedy, ak je žalobca úspešný v konaní na základe iného ustanovenia, napr. všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré nie sú špecificky určené na ochranu spotrebiteľa. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie týmto argumentom zaoberal, alebo že by odôvodnil, v čom bolo preukázané splnenie podmienky podľa citovaného ustanovenia. Rozhodnutie je nepreskúmateľné pokiaľ ide o základ priznaného nároku, aj pokiaľ ide o jeho výšku. Rozsudok neobsahuje označenie žiadnej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania alebo z jeho úvahy, ktorou by bola odôvodnená suma 300,- eur. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z neho zrejmé, v čom je daná primeranosť. Z rozsudku nie je zrejmé ani označenie, ktoré právo spotrebiteľa bolo porušené. Rozsudkom sp. zn. 7Csp/50/2016 bolo rozhodnuté o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy na základe všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a nie na základe porušenia ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, čiže prvý predpoklad, a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi splnený nebol. To, že súd prvej inštancie neuviedol, aké porušenie práva alebo povinnosti ustanovené zákonom na ochranu spotrebiteľa bolo preukázané, je ďalším dôvodom nepreskúmateľnosti rozsudku. Z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, že nárok na finančné zadosťučinenie vzniká okamihom úspešnosti žaloby podanej spotrebiteľom, ale výlučne len vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

7. Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu veci a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a navrhla rozsudok v napadnutom výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Namietala, že názor súdu prvej inštancie, ktorým sa riadil pri rozhodovaní o náhrade trov konania je mylný, ak uvažoval o pomere úspechu a neúspechu, ako o pomere medzi sumou uplatnenou žalobou a sumou, ktorú priznal. Ak súd prvej inštancie priznal nárok vo výške podľa vlastnej úvahy, teda z tohto pohľadu vo výške 100 % z vlastnej úvahy, tak v takom pomere úspechu a neúspechu mal priznať aj náhradu trov konania, teda v rozsahu 100 %. V takýchto prípadoch nejde o pomer prevažujúcej miery úspechu strán podľa hodnoty sporu obsiahnutej v žalobe, ale je potrebné aplikovať § 264 ods. 1 CSP. Na podporu svojich argumentov poukázala na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove.

9. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konaniach, keď žalobkyňa tieto nepriznal. Žalobkyňa sa domáhala priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 624,26 eur. Súd v konaní tento nárok znížil podľa vlastnej úvahy, keď požadovaný nárok považoval za neprimeraný k povahe veci. K sporovým veciam, v ktorých súd o výške nároku rozhoduje na základe vlastnej úvahy, nie je možné mechanicky pristupovať takým spôsobom, aký vyplýva z postupu žalobkyne, t.j. žalovať o zaplatenie akejkoľvek sumy, často neodôvodnenej s tým, že ak súd výšku nároku určí podľa vlastnej úvahy, potom má žalobkyňa aj tak nárok na plnú náhradu trov. Takýto prístup popiera princíp zodpovednosti sporovej strany za výsledok konania. Ak sa žalobkyňa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v presne špecifikovanej výške a následne jej nie je priznaný nárok v celom rozsahu, je s ohľadom na okolnosti správne, ak súd rozhodne o trovách konania v pomere úspechu a neúspechu strán v konaní.

11. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario).

12. So zreteľom na obsah podaných odvolaní, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobkyne čiastočne vyhovené a súvisiaci napadnutý výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ktorý výrok odvolaniami napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

13. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Toto ustanovenie upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

14. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa je zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu.

15. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., či už v znení účinnom do 9.6.2013, alebo v znení účinnom od 10.6.2013.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že Občiansky zákonník ako celok je predpisom v prospech spotrebiteľa.

17. Nemožno sa preto stotožniť s názorom odvolateľa, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že došlo k porušeniu práv ustanovených za účelom ochrany žalobkyne ako spotrebiteľa.

18. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitým spôsobom vysvetlil svoj záver o splnení podmienok pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, keď uviedol, že v konaní sp. zn. 7Csp/50/2016 žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ, keďže v tomto konaní bol žalovaný povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXX zo dňa 26.3.2014. Žalobkyňa vznikla ujma v nemajetkovej sfére, keďže konanie žalovaného bolo spôsobilé privodiť jej ujmu vo sfére jej rodinného, súkromného a spoločenského života. Žalobkyňa, na základe Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej v rozpore s Občianskym zákonníkom, podala na súd žalobu o zdržanie sa výkonu zrážok zo mzdy. Žalobkyňa musela byť vystavená súdному konaniu, v ktorom bránila svoje spotrebiteľské práva, pričom samotné súdne konanie je náramne stresujúcim faktorom, odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia.

19. Ak teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci sú splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, tento záver podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedá § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Čo sa týka námietky, že súd nekonkretizoval dôvody, podľa ktorých sumu finančného zadosťučinenia určil, k tej treba uviesť, že súd prvej inštancie mal za to „že primerane povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne je finančné zadosťučinenie v sume 300,- eur“.

21. Bez stanovenia kritérií výšky finančného zadosťučinenia a naplnenia účelu - poskytnúť žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu, keď na základe tejto dohody jej zamestnávateľ mal zrážať 827,64 eur, odvolaciemu súdu sa nejaví súdom stanovená výška primeraného finančného zadosťučinenia ako neprimeraná.

22. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čo do zaplata sumy 300,- eur vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 8.6.2006, I. ÚS 188/06).

23. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti žalovaného uhradiť žalobkyni sumu 300,- eur ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

24. Vo vzťahu k výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania odvolací súd uvádza, že v záujme spravodlivého rozhodnutia o trovách konania, v ktorom rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v § 142 ods. 3 umožňoval súdu, aby len čiastočne úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania; základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa v takom prípade vypočítala z výšky súdom priznaného plnenia.

25. Nový procesný poriadok, ktorý je potrebné aplikovať na rozhodovanie o trovách predmetného konania podľa § 470 ods. 1 CSP obdobnú úpravu neobsahuje.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Požiadavka na spravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle čl. 2 ods. 1 CSP i v časti trov konania si podľa názoru odvolacieho súdu vyžaduje, aby súd v takomto type sporov naďalej (i po 30.6.2016) prihliadal na skutočnosť, že výška priznaného plnenia nezávisela od žalobkyne, ale od úvahy súdu.

29. Samotný úspech strany v konaní nie je možné hodnotiť mechanicky len porovnaním toho, akú sumu si ako primerané finančné zadosťučinenie žalobkyňa uplatnila podanou žalobou, a aká suma jej bola v konečnom rozhodnutí priznaná. Hodnotenie úspechu v konaní by malo byť prísne individuálne s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu vzťahujúcu sa k samotnému uplatnenému nároku, ako aj na všetky relevantné okolnosti prípadu. Pri mechanickom prístupe k hodnoteniu úspechu v konaní by veľmi jednoducho mohlo dôjsť k porušeniu základného princípu, na ktorom stojí civilné sporové konanie. Preto je potrebné vykladať ust. § 255 ods. 1 CSP práve v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania.

30. Pre absenciu výslovnej právnej úpravy v novom procesnom poriadku je uvedený postup možný v zmysle čl. 4 ods. 2 CSP, keď neodporuje princípom, na ktorých je Civilný sporový poriadok založený.

31. V predmetnom konaní sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom z rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu je zrejmé, že takýto nárok žalobkyni vznikol a jej žaloba bola dôvodná. Žalovaný je osobou zodpovednou za protiprávny zásah do spotrebiteľských práv žalobkyne a je povinný uhradiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v dôsledku jeho protiprávneho konania. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, účinne sa domohla ochrany svojich práv. Žalobkyňa si uplatnila nárok na finančné zadosťučinenie v sume 624,26 eur. Stanovenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia v danej veci však záviselo od úvahy súdu. Spravodlivému usporiadaniu vecí preto zodpovedá len také rozhodnutie, kedy žalobkyni bude priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Konkrétna výška náhrady trov konania sa v danom prípade odvíja od súdom priznanej sumy, nie od sumy uplatnenej žalobou.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd postupom podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).